

Wzorzec FCI nr 289 /20.06.2007/, wersja angielska

ISLANDZKI SZPIC PASTERSKI
(Islenskur Fjárhundur / Icelandic Sheepdog)

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Islandia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA:
06.03.2007.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies pasterski.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Sekcja 3 Nordyckie psy stróżujące i pasterskie.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Islandzki szpic pasterski jest jedyną rodzimą rasą Islandii. Pojawił się w Islandii wraz z pierwszymi osadnikami-wikingami (874-930). Przez stulecia islandzki szpic pasterski oraz sposób jego pracy przystosowały się do lokalnego terenu, gospodarki oraz trudnej walki o przetrwanie Islandczyków; stał się on niezastąpiony przy wypasie gospodarskiego inwentarza. W ciągu kilku ostatnich dziesięcioleci wzrosła popularność islandzkiego szpica pasterskiego, i niezależnie od faktu, iż rasa jest nadal mało liczna – nie jest już uznawana za zagrożoną wyginieciem.

WRAŻENIE OGÓLNE : Islandzki szpic pasterski jest nordyckim szpicem pasterskim, nieco mniej, niż średniej wielkości, ze stojącymi uszami i zwiniętym ogonem. Widziany z boku – prostokątny; długość tułowia od najbardziej wysuniętego do przodu punktu łopatki do szczytu zadu przekracza wysokość w kłębie. Głębokość klatki piersiowej równa długości przednich łap. Łagodny, inteligentny, radosny wyraz. Ufna i żywotna postawa jest typowa dla tej rasy. Istnieją dwa rodzaje szaty: długa i krótka; obydwie gęste oraz niezwykle odporne na warunki pogodowe. Między płciami istnieje wyraźna różnica w wyglądzie.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Islandzki szpic pasterski jest odważnym i zwinnym psem pasterskim, który szczeka, co przynosi pożytek podczas wypasu i zaganiania zwierząt na pastwiskach, w górach lub przy poszukiwaniu zagubionych owiec. Islandzki szpic pasterski jest z natury bardzo czujny; zawsze entuzjastycznie i bez agresji wita gości. Nie ma silnie rozwiniętego instynktu myśliwskiego. Islandzki szpic pasterski jest radosny, przyjacielski, ciekawski, skory do zabaw i nieustraszony.

GŁOWA : Mocnej budowy, o ściśle przylegającej skórze. Czaszka nieco dłuższa, niż kufa. Widziana z góry i boku – trójkątna.

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka : Lekko wysklepiona.

Stop: Wyraźnie zaznaczony, choć nigdy stromy, ani wysoki.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Czarny; ciemnobrązowy u psów czekoladowych i niektórych kremowych.

Kufa: Dobrze rozwinięta; prosty grzbiet nosa. Kufa nieco krótsza, niż czaszka; zwężająca się równomiernie ku nosowi, tak, by widziana z góry lub boku tworzyła tępo zakończony trójkąt.

Wargi: Czarne, ściśle przylegające; ciemnobrązowe u psów czekoladowych i niektórych kremowych.

Policzki: Płaskie.

Zgryz: Nożycowy. Pełne uzębienie.

Oczy: Średniej wielkości; migdałowego kształtu. Ciemnobrązowe; nieco jaśniejsze u psów czekoladowych i niektórych kremowych. Obwódki oczu czarne; ciemnobrązowe u psów czekoladowych i niektórych kremowych.

Uszy: Proste, średniej wielkości. Trójkątne, ze sztywnymi krawędziami i nieco zaokrąglonymi koniuszkami. Bardzo ruchome, reagujące wrażliwie na dźwięki i obrazujące nastrój psa.

SZYJA: Umiarkowanej długości; umięśniona, bez luźnej skóry. Nieco łukowata; noszona wysoko.

TUŁÓW: Prostokątny i mocny. Długość proporcjonalna względem wysokości, harmonizuje z wrażeniem ogólnym.

Grzbiet: Prosty, umięśniony i mocny.

Lędźwie: Szerokie i umięśnione.

Zad: Umiarkowanie krótki i szeroki, nieco opadający, dobrze umięśniony.

Klatka piersiowa: Długa, głęboka, dobrze wysklepiona.

Brzuch: Tylko nieznacznie podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, zwinięty nad grzbietem i dotykający go.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE: Widziane z przodu – przednie kończyny proste, równoległe i mocne. Normalne kątownanie.

Łopatki: Ukośne i umięśnione.

Palce szczałkowe: Mogą być podwójne.

Przednie łapy: Nieco owalne; palce dobrze wysklepione i zwarte, z dobrze rozwiniętymi opuszkami.

KOŃCZYNY TYLNE: Widziane z tyłu – tylne kończyny proste, równoległe i mocne. Normalne kątownanie.

Uda: Szerokie i dobrze umięśnione.

Palce szczałkowe: Dobrze rozwinięte podwójne palce szczałkowe – pożądane.

Tylne łapy: Takie same, jak przednie.

CHÓD/RUCH: Ukazuje zwinność i wytrzymałość, z dobrą akcją kończyn tylnych, pokrywający teren bez wysiłku.

SZATA: Podwójna, gęsta i niezwykle odporna na warunki pogodowe.

WŁOS: Istnieją dwie odmiany:

- a) **Krótkowłosa**: Włos okrywowy średniej długości, gęste, miękkie podszycie. Włos krótszy na pysku, szczycie głowy, uszach oraz przedzie kończyn; dłuższy na szyi, klatce

piersiowej oraz z tyłu ud. Ogon krzaczasty; długość włosa proporcjonalna do długości szaty.

- b) **Długowłosa**: Włos okrywowy dłuższy, niż u odmiany opisanej powyżej, dosyć gruby, z gęstym, miękkim podszyciem. Włos krótszy na pysku, szczycie głowy, uszach oraz przedzie kończyn; dłuższy za uszami, na szyi, klatce piersiowej, przednich kończynach oraz z tyłu ud. Ogon bardzo krzaczasty; długość włosa proporcjonalna do długości szaty.

MAŚĆ: Dopuszczalnych jest kilka kolorów, ale jeden kolor powinien zawsze przeważać. Kolorami przeważającymi są:

- Różne odcienie koloru podpalanego, wahające się od kremowego do rudobrazowego.
- Czekoladowy.
- Szary.
- Czarny.

Kolorom przeważającym zawsze towarzyszy biel. Najpopularniejszymi białymi znaczeniami, które często są nieregularne, są: strzałka lub [biel] na części twarzy, kołnierzu, klatce piersiowej; skarpety różnej długości oraz [biały] koniuszek ogona. Jaśniejsze odcienie występują często na spodniej części tułowia od gardła do końca ogona. U psów podpalanych i szarych często zdarza się czarna maska, czarne koniuszki włosa okrywowego, jak również pojedyncze czarne włosy. Psy czarne (trójkolorowe) mają czarną szatę, wspomniane wyżej białe znaczenia oraz tradycyjne znaczenia – w dowolnym spośród podpalanych kolorów – na policzkach, powyżej oczu (łuków brwiowych) i na kończynach. Łaty w powyższych kolorach na białym tle (łaciatość) są dopuszczalne. Biel nie powinna całkowicie przeważać.

WIELKOŚĆ: Idealna wysokość:

Psy: 46 cm

Suki: 42 cm.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Jednolicie czarny płaszcz lub siodło u psa w jakimkolwiek podpalanym kolorze.

POWAŻNE WADY:

- Brak palców szczątkowych.
- Żółte oczy.
- Okrągłe, wyłupiaste oczy.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.